#ПрофспілкаЦеМи

Коли зійшлися зірки

Молодь – це майбутнє. В усіх сферах життя, і у профспілковій справі також. Тому в нашій Профспілці високо цінують активних молодих лідерів. Валентина Хомуненко, інженер управління залізничного транспорту Південного ГЗК, заступниця голови цехового комітету підрозділу – з їх числа. Цьогоріч з нагоди професійного свята криворожанку відзначено нагрудним знаком «Молодий лідер ПМГУ».



Її безпосередній профспілковий «начальник» – голова цехової організації ПМГУ УЗТ Станіслав Покуль каже про Валентину наступне:

– Я дуже задоволений, що вже кілька років моєю заступницею є діяльна і порядна Валентина Хомуненко. Вона – мій надійний помічник і готовий керівник. А ще – цінний співробітник в нашому підрозділі, знаю, що її дуже поважають як фахівця. Валентина все встигає. За що б не взялася – завжди відмінний результат. Є членом кількох комісій цехової організації: по роботі з молоддю, з ветеранами, а також по соцстраху.

Хорошого заступника не так просто знайти. Коли пішла на заслужений відпочинок наша профактивістка Любов Семенівна Шаманська, яку часто згадуємо добрими словами, підібрати на її місце гідну кандидатуру виявилося не легко. Але зірки так зійшлися, що порекомендували Валю. По знаку зодіаку я – Водолій, а вона – Лев. На практиці знаю, що водолії дружать із львами. Перевірено часом. Тому доказ і наш дружній тандем, який тільки на користь колективу. Спілчани бачать, скільки Валя робить корисного для колег. Вона достойна нагрудного знака «Молодий лідер ПМГУ».

А от що розповідає сама профактивістка:

– Зізнаюсь, я не очікувала отримати таку високу нагороду. Було дуже приємно. Першими мене привітали колеги, моя керівниця, начальник бюро матеріально-технічного забезпечення Наталія Малих (до речі, «золота» людина з профспілковою душею!), а також сім'я. Чоловік сказав: «Я тобою пишаюся!». Восьмирічна дочка Єва в той день радісно взяла профспілковий знак до рук і певний час тримала при собі, як щось дороге.

Рідні розуміють, що це для мене важливо. Мій чоловік теж працює в УЗТ Південного ГЗК, машиністом тепловоза. Я прийшла на підприємство в 2012 році за його порадою. І жодного дня про це рішення не шкодувала. Бо познайомилася з чудовими людьми, яким я хочу і можу бути корисною.

За час роботи тут змінився мій характер, у чомусь я стала мудрішою, деякі ситуації вимагали твердості, принциповості та лідерських якостей. Словом, вдячна колективу і за дружбу, і за трансформацію себе.

А моїм близьким – дякую за безумовну підтримку. Моя родина – моя фортеця. Саме в ній я знаходжу і розраду, і насагу. «На кухні» обговорюються виробничі, профспілкові теми. Ми разом відпочиваємо. Маємо сімейне хобі: їздимо на рибалку. Щоправда, вона в нас переважно туристична. Ловимо рибку і відпускаємо, бо наша донька знає: на рибок чекають дома мама і тато. Риболовля заспокоює нерви, перезавантажує, отже, всім радимо.

Спілкувалася Оксана ШАХМОТЬ
Фото Станіслава ПОКУЛЯ